

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W BIAŁYMSTOKU

Białystok, dnia 15 marca 1976 r.

Nr 3

Poz. 4-9

TREŚĆ

Akty prawne terenowych organów administracji państwowej

4. Zarządzenie Nr 6/76 Wojewody Białostockiego z dnia 22 stycznia 1976 r. w sprawie organizacji zastępstwa sądowego, arbitrażowego i przed innymi organami orzekającymi.
5. Zarządzenie Nr 3/76 Prezydenta Miasta Białego-stoku z dnia 12 lutego 1976 r. w sprawie ustalenia terenu budowlanego i jego podziału na działki budowlane na osiedlu „Wysoki Stoczek” w Białymstoku.
6. Zarządzenie Nr 1/76 Naczelnika Miasta Bielska Podlaskiego z dnia 4 lutego 1976 r. w sprawie ustalenia terenu budowlanego i jego podziału na działki budowlane w Bielsku Podlaskim w obrębie ulic Dubiażyńskiej i Wojska Polskiego.
7. Zarządzenie Nr 1/76 Naczelnika Miasta i Gminy w Sokółce z dnia 4 lutego 1976 r. w sprawie ustalenia terenu budowlanego i jego podziału na działki budowlane w Sokółce.
8. Zarządzenie Nr 2/76 Naczelnika Miasta i Gminy w Supraślu z dnia 3 marca 1976 r. w sprawie ustalenia terenu budowlanego i jego podziału na działki budowlane.
9. Zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku z dnia 5 stycznia 1976 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Poz. 4

Zarządzenie Nr 6/76
Wojewody Białostockiego

z dnia 22 stycznia 1976 r.

w sprawie organizacji zastępstwa sądowego, arbitrażowego przed innymi organami orzekającymi.

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 39) oraz § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1975 r. w sprawie zasad organizacji urzędów terenowych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 17, poz. 93) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zapewnienie prawidłowego zastępstwa w sprawach sądowych, arbitrażowych i przed innymi organami orzekającymi należy do kompetencji terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, którego sprawa bezpośrednio dotyczy, za wyjątkiem przypadków wymienionych w § 2 ust. 2 i 4.

§ 2.

Czynności wymienione w § 1 wykonują:

- 1) w urzędach terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego — radcowie i referenci prawni,
- 2) w Urzędzie Wojewódzkim — radcowie prawni oraz radcowie do spraw zastępstwa sądowego.

Zastępstwo sądowe i arbitrażowe terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego w sprawach z zakresu działania Wojewódzkiej Komendy Straży Pożarnej, Kuratorium Oświaty i Wychowania, Wydziałów Finansowego oraz Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu wykonują te wydziały.

W przypadkach uzasadnionych ekonomiką procesową dyrektorzy wydziałów wymienionych w ust. 2 mogą przekazywać niektóre sprawy z zakresu zastępstwa sądowego lub arbitrażowego radcom i referentom prawnym urzędu terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego.

Zastępstwo sądowe i arbitrażowe terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego, które nie zatrudniają w urzędach referentów (radców) prawnych — zapewnia Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr Urzędu Wojewódzkiego.

5. Dyrektorzy wydziałów wym. w ust. 2 mogą upoważnić innych pracowników do wykonywania czynności z zakresu zastępstwa procesowego.

§ 3.

W uzasadnionych przypadkach Wojewoda może upoważnić do zastępstwa sądowego lub dokonania określonych czynności procesowych osobę pełniącą obsługę prawną w urzędzie terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, mającego siedzibę w rejonie sądu, przed którym toczy się sprawa.

§ 4.

1. Wnioski o wystąpienie na drogę sądową lub arbitrażową w przypadkach wymienionych w § 2 ust. 2 należy kierować do właściwych wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, które poza zwięzłym opisem stanu faktycznego sprawy, winny być poparte dowodami z dokumentów będących w posiadaniu jednostki wnioskującej.
2. W przypadku, gdy okoliczność uzasadniająca roszczenie lub obronę interesu majątkowego ma być poparta dowodem ze świadka, we wniosku należy podać imię i nazwisko świadka, miejsce jego zamieszkania lub pobytu oraz wskazać okoliczności, które świadek ma udowodnić swymi zeznaniami.
3. W sprawach, w których terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego jest stroną pozwaną, otrzymany pozew (wniosek) wraz z wezwaniem (zawiadomieniem o rozprawie) należy bezzwłocznie przekazać właściwemu wydziałowi Urzędu Wojewódzkiego podając jednocześnie merytoryczne stanowisko strony pozwanej, co do zarzutów pozwu (wniosku), poparte dowodami z dokumentów względnie dowodami ze świadków, a także stanowisko co do wysokości roszczeń.
4. Odpisy dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 3 winny być nadesłane w ilości odpowiadającej ilości stron (uczestników) danego postępowania, z uwzględnieniem ponadto dodatkowego jednego egzemplarza dla organu rozpoznającego sprawę.
5. W sprawach, w których zachodzi obawa przedawnienia roszczenia pozew (wniosek) wnosi bezpośrednio do sądu (arbitrażu) naczelnik miasta, gminy oraz miasta i gminy, przekazując następnie całość akt sprawy do Biura Organizacyjno-Prawnego i Kadr. O dacie wniesienia pozwu (wniosku) decyduje data stempla pocztowego lub potwierdzenie przyjęcia w biurze podawczym właściwego sądu.

§ 5.

Za prawidłowe zebranie i terminowe przekazanie do właściwego wydziału Urzędu Wojewódzkiego materiałów o których mowa w § 4 ponosi odpowiedzialność wyznaczony przez naczelnika miasta, gminy oraz miasta i gminy pracownik tego urzędu, znający sprawę pod względem merytorycznym.

§ 6.

W sprawach wymagających wiadomości specjalistycznych, radca (referent) prawny może się domagać, by łącznie z nim występował inny pracownik dla udzielania wyjaśnień z zakresu stanu faktycznego i specyfiki sporu.

§ 7.

- Po zakończeniu postępowania prowadzący sprawę obowiązany jest uzyskać na orzeczeniu klauzulę wykonalności i przekazać całość akt sprawy z pouczeniem o sposobie prowadzenia egzekucji — właściwej jednostce względnie komórce organizacyjnej.
- Za wszczęcie egzekucji i czuwanie nad jej prawidłowym przebiegiem ponosi odpowiedzialność główny księgowy właściwej jednostki organizacyjnej.

§ 8.

- Orzeczenie sądowe, arbitrażowe i innych organów kończące postępowanie w danej instancji, skierowane bezpośrednio do terenowego organu administracji państwowej, któremu zastępstwo procesowe zapewniało Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr względnie inny Wydział, winno być bezzwłocznie wraz z adnotacją o dacie wpływu przesłane bezpośrednio do tych wydziałów.
- W razie istnienia przyczyn uzasadniających wniesienie środka prawnego od nadesłanego orzeczenia, należy jednocześnie podać merytoryczne motywy, uzasadniające wniesienia takiego środka.

§ 9.

- Z chwilą przekazania wydziałowi Urzędu Wojewódzkiego całości akt sprawy, z zachowaniem zasad określonych w §§ 4 i 7 ust. 1 i § 8 ust. 1 odpowiedzialność za prowadzenie sprawy do czasu jej zakończenia prawomocnym orzeczeniem ponosi radca prawny, ustanowiony w sprawie.
- Postanowienie ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie do radców i referentów prawnych terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego oraz innych pracowników wyznaczonych do prowadzenia sprawy.

§ 10.

O dochodzeniu szkody w drodze procesu regresowego decyduje:

- terenowy organ administracyjny państwowej stopnia podstawowego w stosunku do pracowników tego urzędu,
- Wojewoda w stosunku do pozostałych pracowników.

§ 11.

Radca (referent) prawny względnie upoważniony pracownik wykonując zastępstwo sądowe lub arbitrażowe działa na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez terenowy organ administracji państwowej.

§ 12.

Traci moc uchwała Nr 20/117 Prezydium WRN z dnia 17 maja 1962 r. w sprawie przekazania Prezidiom PRN i MRN w Białymstoku spraw zastępstwa sądowego i arbitrażowego (Dz. Urz. WRN Nr 8, poz. 55).

§ 13.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Wicewojewoda
mgr Leopold Rybakiewicz

Poz. 5

Zarządzenie Nr 3/76
Prezydenta Miasta Białegostoku
z dnia 12 lutego 1976 r.

w sprawie ustalenia terenu budowlanego i jego podziału na działki budowlane na osiedlu „Wysoki Stoczek” w Białymstoku.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1972 r. o terenach budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego oraz o podziale nieruchomości w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 192 i Dz. U. Nr 48, poz. 283 z 1973 r.) i § 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 28 sierpnia 1972 r. w sprawie trybu ustalania, rozgraniczania i podziału terenów budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego na obszarze miast i osiedli (Dz. U. Nr 35, poz. 242) w związku z art. 94 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 26, poz. 139 z 1975 r.) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Teren osiedla „Wysoki Stoczek” w skład którego wchodzi nieruchomości położone przy ulicach: Cedrowej, Dębowej, Dziesięciny, Kasztanowej, Leszczynowej i Jaśminowej oznaczone w ewidencji gruntów miasta Białegostoku w obrębie Nr 41 jako działki Nr Nr 53/2, 54/1, 55/2, 75/1, 75/2, 78/1, 78/2, 79/1, 79/2, 79/3, 79/1a, 80/3, 80/4, 80/7, 80/8, 81/3, 81/4, 81/7, 81/9, 89, 90/1, 90/2, 113/1, 113/2, 149/1, 150/1, w obrębie Nr 49a jako działki Nr Nr 28, 29, 32/1, 33, 34, 35/1, 36 oraz w obrębie Nr 50 jako działki Nr Nr 57/1, 58/1, 58/2, 59/1, 59/2, 60/1, 60/2, 61/1, 61/2, 62/1, 62/2, 63, 64, 65, 66, 67/1, 69/2, 70, 71, 72, 73, 74, 75/1, 76, 77, 78/1, 79/1, 80/1, 81/1, 84/1 — ustala się jako teren budowlany i jego podział na działki budowlane jak wykazano na mapie stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Ustala się zakres i terminy budowy urządzeń komunalnych na terenie budowlanym o jakim mowa w § 1:

- 1) sieci elektrycznej — rozpoczęcie i zakończenie w 1978 r.;
- 2) sieci wodociągowej — rozpoczęcie i zakończenie w 1978 r.;
- 3) ulice i dojazdy (bez nawierzchni) — rozpoczęcie i zakończenie w 1977 r.

§ 3.

Wnioski Ob. Ob. Anny i Eugeniusza Misarko, Henryka Sadowskiego — pozostawić bez uwzględnienia.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku.

Prezydent Miasta
mgr Aleksander Czuz

Poz. 6

Zarządzenie Nr 1/76
Naczelnika Miasta Bielska Podlaskiego
z dnia 4 lutego 1976 r.

w sprawie ustalenia terenu budowlanego i jego podziału na działki budowlane w Bielsku Podlaskim w obrębie ulic Dubiażyńskiej i Wojska Podlaskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1972 r. o terenach budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego oraz o podziale nieruchomości w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 192) i stosownie do § 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 28 sierpnia 1972 r. w sprawie trybu ustalania rozgraniczenia i podziału terenów budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego na obszarze miast i osiedli (Dz. U. Nr 35, poz. 242), zarządza się, co następuje:

§ 1

Ustala się obszar terenu budowlanego w obrębie ulic Dubiażyńskiej i Wojska Podlaskiego według planu stanowiącego załącznik Nr 1* do zarządzenia.

§ 2

Ustala się podział terenów budowlanych określonych w § 1 na działki dla budownictwa jednorodzinne według projektu podziału stanowiącego wraz z rejestrem pomiarowym załącznik Nr 2* do zarządzenia.

§ 3

Ustala się zakres i terminy budowy urządzeń komunalnych dla terenu objętego podziałem według zestawienia stanowiącego załącznik Nr 3* do zarządzenia.

§ 4.

Wykonanie zarządzenia zleca się Zarządowi Gospodarki Terenami w Bielsku Podlaskim.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku.

Naczelnik Miasta
(—) inż. Jan Sadowski

Poz. 7

Zarządzenie Nr 1/76
Naczelnika Miasta i Gminy w Sokółce
z dnia 4 lutego 1976 r.

w sprawie ustalenia terenu budowlanego i jego podziału na działki budowlane w Sokółce.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1972 r. o terenach budownictwa jednorodzinne i zagrodowego oraz podziale nieruchomości w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 192) oraz § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 28 sierpnia 1972 r. w sprawie trybu ustalania rozgraniczenia i podziału terenów budownictwa jednorodzinne i zagrodowego na obszarze miast i osiedli (Dz. U. Nr 35, poz. 242) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się teren pod budownictwo jednorodzinne w mieście Sokółka przy ulicy Kasztanowej.
2. Ustala się podział terenu budowlanego na działki budowlane na obszarze określonym w ust. 1 przedstawionego w projekcie podziału na mapie w skali 1:500 i rejestrze pomiarowym, stanowiące załączniki Nr 1 i 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zatwierdza się zmiany wprowadzone do planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego, uwidocznione na planu podstawowej w skali 1:1000, a wynikiem w trakcie opracowywania projektu podziału.

§ 3.

Ustala się zakres i terminy budowy podstawowych urządzeń komunalnych na terenie wymienionym w § 1 jak następuje:

1) doprowadzenie sieci elektrycznej	do 1978 r.
2) doprowadzenie sieci wodociągowej	do 1978 r.
3) urządzenie ulic i placów	do 1979 r.

§ 4.

Wniesione przez zainteresowanych w okresie wyłożenia projektu niniejszego zarządzenia uwagi i wnioski uwzględnia się w sposób ustalony w załączniku Nr 3.

* Załączników nie publikuje się.

§ 5.

Termin zabudowy wydzielonych działek zostanie ustalony w decyzjach i aktach notarialnych.

§ 6.

Wykonanie zarządzenia powierza się kierownikowi Zarządu Gospodarki Terenami i Referatowi Gospodarki Terenowej.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN w Białymstoku.

Naczelnik Miasta i Gminy
(—) inż. Jan Zembowicz

Poz. 8

Zarządzenie Nr 2/76
Naczelnika Miasta i Gminy w Supraślu
z dnia 3 marca 1976 r.

w sprawie ustalenia terenu budowlanego i jego podziału na działki budowlane.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1972 r. o terenach budownictwa jednorodzinne i zagrodowego oraz podziale nieruchomości w miastach i osiedlach (Dz. U. 27, poz. 192) oraz § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 28 sierpnia 1972 r. w sprawie trybu ustalania, rozgraniczenia i podziału terenów budownictwa jednorodzinne i zagrodowego na obszarze miast i osiedli (Dz. U. Nr 35, poz. 242) oraz art. 24 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1975 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Teren Osiedla „Lewitówka”, w skład którego wchodzi nieruchomości położone w obrębie ulic Nowej i Białostockiej, oznaczone w ewidencji gruntów miasta Supraśl jako działki Nr geod. 87, 72/4, 72/3, 63, 66, 65, 72/2, 72/1, 77/1, 77/2, 85/3, 90, 93/1, 93/4, 93/6, 93/7, 38, oraz części działek Nr geod. 35/1, 36/1, 44, 50, 54, 56, 61/5, 70/2, 70/1, 71, 76, 79, 80, 85/5, 85/4, 86/1, 91, 92/2, 93/2, 93/13, 94, 64, 61/1, 71/2, 61/2, 61/3, 78, i 85/2. — ustalają jako teren budowlany i jego podział na działki budowlane jak wykazano na mapie stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zatwierdzam zmiany i odstępstwa wprowadzone do planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego uwidocznione na planu podstawowej w skali 1:1000, a wynikiem w trakcie opracowania projektu podziału, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3.

Ustalam zakres i terminy budowy podstawowych urządzeń komunalnych na terenie wymienionym w § 1, jak następuje:

1) doprowadzenie sieci elektrycznej	rozpoczęcie 1977
	zakończenie 1982
2) doprowadzenie sieci wodociągowej	rozpoczęcie 1977
	zakończenie 1982
3) urządzenie ulic i placów	rozpoczęcie 1979
	zakończenie 1984

§ 4.

Wniesione przez zainteresowanego w okresie wyłożenia projektu niniejszego zarządzenia wnioski, uwagi i odwołanie Ob. Kisiela Eliasza — załatwiono negatywnie.

§ 5.

Termin zabudowy wydzielonych działek zostanie ustalony w decyzjach i aktach notarialnych.

§ 6.

Wykonanie zarządzenia powierzam referentom: gospodarki mieszkaniowej i terenami, gospodarki komunalnej i komunikacji oraz inspektorowi d/s budownictwa — Urzędu Miasta i Gminy w Supraślu.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku.

Naczelnik Miasta i Gminy
(—) mgr inż. **St. Kondracki**

Poz. 9

Zarządzenie
Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku
z dnia 5 stycznia 1976 r.

w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 października 1975 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz. Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 21, poz. 110) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wymiary statków, pociągów holowniczych i tratw

Na następujących odcinkach dróg wodnych można uprawiać żeglugę jednostkami pływającymi, których wymiary nie przekraczają niżej podanych wielkości:

Lp.	Droga wodna	Wymiary w metrach					
		statki		pociągi hol.		tratwy	
		dług.	szer.	dług.	szer.	dług.	szer.
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Rzeka Pisa od ujścia do rz. Narwi do mostu drogowego w m. Jeże-Wądołek (km 00 do km 54,30)	20	6	180	6	70	6
2.	Rzeka Pisa od mostu drogowego w m. Jeże-Wądołek do wypływu rz. Pisy z jez. Warszawskiego (km 54,30 do km 80,00) Rzeka Biebrza od ujścia do rzeki Narwi do m. Dębowo (km 00 do km 84,20)	25	7	200	8	100	8
3.	Rzeka Krutynia (km 00 do km 8,20)	—	—	—	—	70	6
4.	Rzeka Czarna Hańcza	—	—	—	—	70	6
5.	System jez. Mazurskich	44	7	400	7	44	6
6.	Kanał Augustowski	25	3,5	180	5,5	180*)	5,5
7.	System jezior Augustowskich	41	5,5	260	5,5	400	6

§ 2.

Szybkość jazdy

Szybkość jazdy na jeziorach nie może przekraczać, w wypadku:

- a) pociągów holowniczych — 10 km/godz.
b) statków rybackich — 15 km/godz.

Szybkość jazdy na kanałach nie może przekraczać:

- a) na Kanale Łuczańskim — 12 km/godz.
b) na kanałach jezior Mazurskich i na Kanale Augustowskim — 6 km/godz.

§ 3.

Oznakowanie szlaku żeglownego

Wytyczenie szlaku żeglownego za pomocą odpowiednich znaków należy do służb nurtowych podległych Inspektoratowi Eksploatacji Rzek.

Na jeziorach i szczytowych odcinkach kanałów sztucznych łączących rzeki lub jeziora, za prawą stronę szlaku uważa się stronę w kierunku od wschodu na zachód albo od południa na północ. Przeciwną stronę uważa się za stronę lewą.

Oznakowanie przesł mostów kolejowych i drogowych oraz przewodów napowietrznych krzyżujących się z drogą wodną należy do obowiązku właściwego organu ko-

* długość jednej tafli nie może przekraczać 41 m.

lejowego lub drogowego oraz organów energetycznych lub telekomunikacyjnych. Rodzaj i sposób oznakowania wymagają uzgodnienia z Inspektoratem Eksploatacji Rzek w Giżycku.

4. Za okres nawigacyjny uważa się część roku kalendarzowego, w którym ruch statków i tratw może się odbywać bez przeszkód wynikających z zamarzania wody lub spływu lodów. Terminy otwarcia i zamknięcia nawigacji ustala i ogłasza Inspektorat Eksploatacji Rzek.

§ 4.

Przejazd statków przez śluzy

1. Na pół godziny przed przybyciem statku pasażerskiego linii regularnych nie wolno śluzować innych statków z wyjątkiem statków uczestniczących w akcji ratowniczej lub interwencyjnej.
2. Śluzowanie statków innych niż wymienione w ust. 1 dokonuje się w kolejności ich przybycia do śluzy.
3. Statek w komorze śluzowej powinien mieć wygaszone maszyny napędowe, z wyjątkiem agregatów prądotwórczych oraz wyłączone głośniki radiowe. Kierownik statku może korzystać z rozgłośni manewrowej.
4. Kierownik statku uszkodzonego lub nie posiadającego pełnej zdolności manewrowania powinien przed wprowadzeniem statku do komory śluzowej zawiadomić o tym obsługę śluzy. W takim wypadku obsługa śluzy wyznacza kolejność śluzowania uszkodzonego statku.

5. W czasie ślizowania statku jego załoga powinna znajdować się na wyznaczonych stanowiskach.
6. Ze statku znajdującego się w komorze ślizowej nie wolno wyrzucać poza jego burty śmieci i odpadków, ani też wypompowywać wody z jez.
7. Podczas ślizowania nie wolno dokonywać napraw na statku.
8. Na nabrzeżach śluzu powinny znajdować się co najmniej dwa koła ratunkowe z linkami o długości 25 m i średnicy 8—10 mm.
9. Na kanałach dojazdowych do śluzu powinny znajdować się dwie łodzie ratunkowe; jedna na górnym, druga na dolnym kanale.
10. Ślizowanie tratw powinno odbywać się pod nadzorem reimana przy udziale załogi tratwy.
11. W czasie ślizowania tratw, załoga tratw powinna stosować się do poleceń wydawanych przez obsługę śluzu.
12. Tratwy oczekujące na ślizowanie powinny stać w odległości nie mniejszej niż 100 m od komory ślizowej oraz nie mogą zajmować więcej niż 1/3 kanału dojazdowego do śluzu.
13. Na statku turystycznym lub sportowym z żaglami, który ma być ślizowany należy w odległości 100 m przed śluzem, zwinąć żagle i położyć maszty. Nie wolno stawiać masztów na statku znajdującym się w komorze ślizowej lub po wyjściu z niej, jeżeli statek znajduje się w odległości nieprzekraczającej 100 m od śluzu.
14. Zabrania się ślizować statki turystyczne i sportowe łącznie ze statkami pasażerskimi linii regularnych, oraz ze statkami uczestniczącymi w akcji interwencji lub ratowniczej.

§ 5.

Zegluga nocna

1. Nie wolno uprawiać żeglugi w porze nocnej bez zezwolenia Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:
  - a) pociągów holowniczych, które noc zastała na otwartym jeziorze ponieważ nie zdołały ukończyć rejsu w planowanym czasie ze względu na nieodpowiednie warunki atmosferyczne. W takich wypadkach holowniki muszą być wyposażone w urządzenia reflektorowe.
  - b) statków pasażerskich pływających zgodnie z rozkładem jazdy po zapadnięciu zmroku w miesiącu wrześniu.

§ 6.

Wyposażenie tratw holowanych przez holowniki

Tratwy holowane przez holowniki powinny być wyposażone w:

- 1) drygawkę i szreki w ilości umożliwiającej kierowanie i zatrzymywanie tratwy,
- 2) dzwon, gong lub trąbkę sygnałową,
- 3) jedną flagę białą i dwie flagi czerwone,
- 4) dwie latarnie białe i dwie czerwone o kącie świecenia 360°,
- 5) liny stalowe lub liny konopne (stalowa o średnicy 10 mm, konopna 25 mm) w dwóch odcinkach co najmniej po 50 m długości,
- 6) siekiere oraz po jednym bosaku i drażu dla każdego członka załogi tratwy,
- 7) drut niskowęglowy o średnicy 3—5 mm i długości 50 m,
- 8) klamry budowlane stalowe,
- 9) gwoździe budowlane różnych wymiarów,
- 10) łódź towarzyszącą o nośności wystarczającej do pomieszczenia załogi tratwy,
- 11) kładkę DOR 1×125 KG lub DOR 3×125 KG — 2,5,
- 12) kolce na buty dla każdego członka załogi tratwy,
- 13) kamizelki ratunkowe dla każdego członka załogi tratwy,
- 14) dwa koła ratunkowe z linkami długości 25 m,
- 15) apteczkę zawierającą środki niezbędne do udzielenia pierwszej pomocy,
- 16) 2 kotwice o ciężarze od 35 do 50 kg jeżeli tratwa ma być holowana po jeziorze.

§ 7.

Ruch statków sportowych i turystycznych

1. Przy uprawianiu żeglugi statkami sportowymi lub turystycznymi nie wolno:

- 1) podpływać do statków pasażerskich i towarowych tratw lub pociągów holowniczych oraz zaczepiać się do nich aby być holowanym,
  - 2) przepływać w poprzek rzeki, kanału lub szlaku żeglownego na jeziorach, w czasie zbliżenia się statku pasażerskiego lub towarowego (pociągu holowniczego)
  - 3) urządzać treningów na kanałach,
  - 4) pływać pod żaglami na kanałach oraz cumować i pozostawiać na postoju w pobliżu budowli wodnych mostów, przystani dla statków pasażerskich lub towarowych, wlotów i wylotów kanałów w odległości mniejszej niż 50 m,
  - 5) kotwiczyć na szlaku żeglownym.
2. Zabrania się skakania (wyskakiwania) ze statków do wody w celach kąpielii, chyba że jest to konieczne dla ratowania życia lub zdrowia własnego lub osób trzecich,
  3. Pływającym na kajakach nie wolno siadać na ich burtach lub w jakikolwiek inny sposób zagrażać bezpieczeństwu własnemu lub osób trzecich.

§ 8.

Jazda na nartach wodnych

1. Na nartach wodnych jeździć można wyłącznie na odcinkach drogi wodnej wyznaczonych do tego celu przez Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Giżycku.
2. Jazda na nartach wodnych nie może utrudniać żegluty statków pasażerskich, towarowych, sportowych i turystycznych oraz zagrażać osobom kąpiącym się.
3. Na statku holującym narciarza wodnego, oprócz kierownika statku powinna być dorosła osoba dla obserwacji obsługi holowanego narciarza.
4. Lina holownicza do holowania narciarza powinna być zamocowana w taki sposób, aby nie ograniczała zdolności manewrowej statku holującego. Nie wolno holować liny holowniczej bez narciarza.

§ 9.

Uprawianie rybołówstwa

1. Sprzęt połowowy wyposażony w urządzenia do zaczepiania lub kotwiczenia sieci powinien być oznakowany przy pomocy dobrze widocznych żerdzi lub innych przedmiotów wystających co najmniej 1 m nad poziom wody.
2. Sprzęt połowowy wystawiony w nocy w pobliżu szlaku żeglownego powinien być oznakowany również wówczas, gdy w pobliżu znajduje się statek rybacki; oznakowanie sprzętu połowowego pokrytymi białą powłoką o blaskowej żerdziami lub innymi przedmiotami uważa się za wystarczające oznakowanie nocne.
3. Sprzęt połowowy ustawiony częściowo na szlaku żeglownym powinien być oznakowany w nocy, widocznymi z wszystkich stron światłami umieszczonymi na jednakowym poziomie w odstępach około 1 m z tym, że:
  - a) od strony wolnego przejazdu umieszcza się zwykłe białe światła,
  - b) od strony, gdzie przejazdu nie ma, umieszcza się światła czerwone.
4. Statki rybackie połowiące przy pomocy urządzeń elektrycznych, powinny holować łódź oznakowaną jasnym żółtym obracającym się światłem, które umieszcza się na takiej wysokości, aby było dobrze widoczne ze wszystkich stron.
5. Sprzęt połowowy i sam połów nie mogą stwarzać przeszkód dla żeglugi lub ograniczać przejezdności szlaku żeglownego.

§ 10.

Przepisy szczegółowe dla Kanału Augustowskiego

1. Na całej długości Kanału Augustowskiego zabrania się uprawiania żeglugi statkom wyposażonym w silniki spalinowe.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy statków:
  - a) organów Milicji Obywatelskiej i Sił Zbrojnych,
  - b) organów administracji żeglugi śródlądowej i organów administracji dróg wodnych,
  - c) przedsiębiorstw żeglugowych,
  - d) przedsiębiorstw wykonujących prace budowlano-montażowe na drogach wodnych.

Na Kanale Augustowskim tratwy mogą być holowane wyłącznie w jednym pasie.
Zanurzenie statków pływających na Kanale Augustowskim nie może przekraczać 1,20 m.

§ 11.

asady ruchu żeglugowego na jeziorach

Na jeziorach: Śniardwy, Tałty, Niegocin i Mamry nie wolno uprawiać żeglugi przy sile wiatru przekraczającej 6° w skali Beauforta.
Szerokość jednostronnie oznakowanego szlaku żeglownego na jeziorach wynosi 100 m.

§ 12.

Uprawianie żeglugi statkami, których konstrukcja lub wyiary nie zapewniają bezpieczeństwa żeglugi, może się od-

bywać po uzyskaniu zezwolenia Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku.

§ 13.

Traci moc zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku z dnia 10 maja 1967 r. (Dz. Urz. WRN w Olsztynie Nr 6, poz. 40) oraz analogiczne zarządzenie z dnia 31 lipca 1967 r. ujęte w Dz. Urz. WRN w Białymstoku Nr 6, poz. 47.

§ 14.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

KIEROWNIK
Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej
w Giżycku
(—) Zbigniew Freudenreich

Adres Administracji: Białystok, ul. Mickiewicza Nr 3 Urząd Wojewódzki w Białymstoku pokój nr 6
Telefon: 356-38

Prenumerata płatna z góry. Roczna ze skorowidzem — 150 zł, półroczna bez skorowidza — 75 zł.

Cena ogłoszeń: 1/1 strony 240 zł, 3/4 str. (do 120 wierszy) 210 zł, 1/2 strony (od 80 w.) 165 zł, 1/4 strony (do 40 w.) 90 zł, 1/3 strony (do 20 w.) 60 zł.

Drobne do 100 wyrazów 90 gr za wyraz.

Wszelkie należności za prenumeratę, ogłoszenia i egzemplarze pojedyncze należy wpłacać w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Białymstoku — konto 5021-39-224 cz. 97, Dział 26, Tyt. 9142 § 45.

Cena pojedynczego egzemplarza — 6,50 zł.

ODBIORCA opłata pocztowa uiszczona gotówką